

ביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פה	ב"ש
כניסה:	16:18	16:18	16:21
יציאה:	17:09	17:09	17:11
ר"ת:	17:41	17:41	17:45

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:00

פרשת ויצא

עלון מס' 389

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

איזה מאמין אתה?

סוגי המאמינים

סוג א' הם אנשים שאומרים שהשם נדאי ברא את העולם אבל השאיר את ההנהגה בידינו, ואיש הישר בעיניו יעשה. אם מישהו פגע בנו, מיד נפגע בו בחזרה. אם לאדם חסר דבר הוא פשוט מספן, ואלו למי שיש הכל, הוא מאשר.

סוג ב' מוכן שדעה זו משבשת, לכל יצירה יש תקלית וסבה מדוע היצור יצר אותה. הבורא שברא עולם כל כך נפלא, ברא אותו עם סבה ותקלית. כל המתבונן בתורתנו הקדושה רואה הוכחות ברורות למסרת שקבלנו מאבותינו. אמה שמונה למעלה משלושה מיליון אנשים חזתה בעיניה את הקב"ה שנגלה עליהם ואמר להם: "אנכי ה' אלקיך", וכל ישראל קבלו על עצמם את על מלכותו יתברך ואמרו: "נעשה ונשמע".

סוג ג' הם אנשים שיודעים שיש בורא לעולם בשעת התפלה ובקיום המצוות ובזמן למוד התורה, ואלו בשאר עסוקיהם הם פשוט שוכחים אותו. נביא פדגמא אדם שחברו לא החזיר לו הלואה, והוא פועס עליו ומנסה בכל דרך להוציא את כספו בחזרה. התורה צותה: "לא תהיה לו כנושה", אם אין לו להחזיר, אל תרדף אותו, ללמדך שהבורא יתברך גור עליו שיפסיד את כספו. וצריך הוא לזכר שבורא עולם הוא המנהיג הבלעדי ובגזרתו נעשה הדבר, ובאותו רגע יפנה אליו שיבטל את הגזרה מעליו ויחזיר את כספו ולא יקעס על חברו, אלא יקבל את רצון השם באהבה.

מדוע זכה דוד להיות נגל רביעית במרכבה?

דוד המלך העיד על עצמו בתהלים: "שויתי ה' לנגדי תמיד", דהיינו, שלא היתה פעלה שעשה

בחזיון שלא ראה בה את הבורא יתברך. ההוכחה הגדולה ביותר לזה שבשעה ששמעי בן גרא קלל אותו קלה נמרצת, היתה זו שעה קשה מאד עבור דוד שברח מפני אכשלום בנו. בקש אבישי בן צרויה מדוד המלך להרג את שמעי בן גרא על דבריו, אך דוד המלך עצר אותו ואמר: "ה' אמר לו קלל, מי יאמר לו מה תעשה". פרוש שאין בני אדם בעולם שכולים לפגע באדם, אלא אם כן רצה הקב"ה ונתן להם את הכח לעשות זאת. ואם זה בא ממנו אנחנו צריכים לקבל את זה באהבה ובהכנעה. באותו רגע שאמר דוד המלך: "השם אמר לו קלל", למדונו חז"ל שזכה דוד להיות נגל רביעית במרכבה העליונה. לכאורה יש לשאל, גם קדם לכן היה דוד צדיק גדול ועשה מעשים כפירים עבור עם ישראל, כמו המעשה עם גלית. אם כן, מדוע דוקא באותו רגע זכה להיות נגל רביעית במרכבה? והתשובה לכך היא שמבחו האמונה הקשה ביותר הוא דוקא פשהחבר פוגע בנו במלים או בגוף או בכסף, ולא בשעת התפלה או קיום מצוות. ואם נראה לבורא יתברך שאנחנו יודעים שאין עוד מלבדו, ורק הוא מנהיג את העולם והכל ממנו יתברך, זו דרגה גבוהה באמונה.

דרגה גבוהה יותר היא כשהיהודי יודע שכל מה שעובר עליו, כולל מה שעושים לו בחזיון, נעשה בהכוננו של הבורא ואינו תלוי ברצונו של אף אדם בעולם. ובנוסף לכך יודע הוא שכל מה שקורה אתו במשך ימי חייו קורה לטובתו שכן הבורא יתברך הוא אבא אהב, וכל מה שגזר עליו לטובתו גזר.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש ביע אומר

נא לשמור על קדושת הגליון

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

יש לכם שמחה במשפחה? ברית. חתונה. בר מצווה.

יזומה הסמלה לקיים סעודת ערים באותו היום לאנשים שזקוקים לתרומה של 466 ש"ח הפתוחות ב"ססודת" וזמן שותפים להבאיל למעלה מסוגה ועשרים איש להצלתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

הנהגות מרון

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

תפילין של רבינו תם - סדר הנהגות

א. קודם הנחת תפילין של יד וקודם הברכה, נהג לנשק התפילין של יד. קודם הנחת תפילין של ראש לא נישקם מחמת חשש הפסק. ולאחר הנחת תפילין של יד וכריכת הרצועה לא הוריד את השרוול של היד ע"ג התפילין, מחשש להפסק בין תפילין של יד לשל ראש. וגם לאחר מכן, לא הוריד השרוול, והיו התפילין של יד ושל ראש מגולים (ולא כיסה אותם בטלית). וגם ביד שמאל מקום הנחת התפילין, הזרוע הימנה מגולה, שאין בזה חשש לבזיון התפילה כשעושה כן לצורך התפילין.

ב. לאחר שבירך על התפילין "להניח תפילין" היה מהדק הרצועה אל הזרוע ומעבירה למטה מן המפרק וכורך הכריכות על היד, ולא כרך רצועה סביב הבית של התפילין. ונהג לכרוך שבע כריכות שלמות מלבד הכריכה העליונה.

ג. בדרך כלל לא הכניס את רצועות התפילין תוך החגורה, ומעט פעמים הכניסם תוך החגורה או תוך הפראק.

ד. פעמים שהיה שותה תה או קפה על אף שהיו עליו התפילין. ה. לא נהג להניח תפילין בשעת הלימוד במשך היום, אולם לא שלל הנהגה זו. אולם פעמים שקם מוקדם היה מניח תפילין ולומד בהם עד שיגיע זמן התפילה.

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: ילדים שנמצאים לבד בבית עקב נסיעה של ההורים לחו"ל כיצד ינהגו לגבי הדלקת נרות שבת?

תשובה: הילדים שנשארו בבית מדליקים נרות שבת בברכה. ולגבי מי ידליק הדבר תלוי שאם הבת הגדולה הגיעה למצוות יתנו לה להדליק, ואם לא הגדול שבבנים ידליק.

[שלחן שלמה שבת ח"א עמ' קלז]

שאלה: האם מותר תוך כדי תפילת שמונה עשרה להסתכל בחלון לשמים? **תשובה:** באופן שעושה כן לעורר הכוונה מותר.

[ב"י סי' צ בשם מהר"י אבוהב ועי' בשו"ע שם סעיף ד ובמ"ב שם סק"ח]

שאלה: האם צריך להבהב את הפתילה קודם הדלקת נרות שבת? **תשובה:** מעיקר הדין אין צריך. ומכל מקום יש שנהגו לעשות כן.

[שו"ע סי' רסג סעיף ט ועי' רמ"א שם והוא ג"כ באור זרוע ח"ב סי' לט ועי' חזו"ע ח"א עמ' ריא בהערה]

שאלה: האם צריך לקנות נעלים מיוחדות לצורך שבת?

תשובה: מעיקר הדין לא צריך, אלא מספיק לצחצח את נעלי החול לכבוד שבת, ומכל מקום המחמיר תבוא עליו הברכה.

[שו"ת רב פעלים ח"ד סי' יג ובחזו"ע ח"א עמ' לא בהערה]

שאלה: אני נהג מונית ויוצא לי כמעט כל יום לעשות נסיעה בין עירונית של יותר מ-72 דק' האם אני צריך לברך בכל יום ברכת הגומל?

תשובה: תברך בשבת ותפסור את כל הנסיעות שהיו במשך השבוע.

[הליכות עולם ח"ב עמ' קעו]

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

משנים מן האמת מפני דרכי שלום

שמואל הנביא מגיע לבית לחם במצוות ה' למשוך את אחד מבניו של ישי למלך תחת שאול, מחשש שמא יודע הדבר לשאול המלך ציווה בורא עולם את שמואל הנביא לקחת עימו עגלת בקר ולומר שבא לבית לחם על מנת להקריב קורבן, ובכך להסתיר את מטרתו העיקרית למשוך מלך חדש על עם ישראל.

ולכאורה יש בכך מעט מן השקר, וכפי שפסק הרמב"ם (הלכות דעות פ"ב ה"ו) וזה לשונו 'ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו כברו והענין שבלב הוא הדבר שבפה', ואם כן כיצד הותר לשמואל הנביא לשנות את דבריו ולומר בפה מה שאינו עיקר, בעוד שבלבו יודע שעיקר מטרתו שונה? אלא מכאן לומדת הגמרא (יבמות סה ע"ב) שמצוה לשנות מפני דרכי שלום ולומר רק חצי מן האמת, כי שמואל הנביא נאלץ לשנות מפני דרכי שלום, מפני שחשש מתגובתו של שאול. וכפי שמצאנו שאף בורא עולם שינה מפני השלום, היה זה כאשר בישר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שעתיד להיוולד לו בן בגיל מאה שנים, כששמעה זאת שרה צחקה בליבה ואמרה, כיצד אלד בגיל תשעים והרי אני

לפעמים הבן מחכים את האבא, והיה עלי לעשות כן ולומר תמיד ההיפך ממה שאני רוצה על מנת שתכין לי את התבשיל שאני חפץ, אך לך אסור לשנות את מה שאמרתי משום שאתה מרגיל את עצמך לשקר, כפי שאמר הנביא ירמיהו (ירמיהו ט, ד) "לְמַדּוּ לְשׁוֹנֵם דְּבַר שִׁקְרָה", עד כאן המעשה המובא בגמרא. ויש לתמוה מדוע נהג חייא שלא כהוגן, הרי מותר לשנות מפני דרכי שלום כפי שעשה שמואל הנביא?!

ובהסכמתו לספר 'המלך דוד' התייחס הראב"ד הגאון רבי ניסים בן שמעון שליט"א לשאלה זו וישב אותה בטוב טעם על פי דברי ה'בן יהוידע', ששאל מדוע אמר חייא לאביו שהוא אמר לאמו להכין תבשיל שונה ממה שאמר אביו, הרי היה יכול לשתוק ואביו היה חושב שאמו הטיבה את דרכה ומכינה לו מזון כבקשתו? אלא שחייא חשש שאם אביו יחשוב שאמו הטיבה את דרכה ויחסה אליו השתנה ושמא יאמר לה דבר סתר בחושבו שהיא בת בריתו ואינו יודע שהיא אינה שינתה יחסה אליו, והיא עלולה לספר את סודו לאחרים, ויכול לצאת מכך נזק ותקלה, ולכן מצד ההגיונות היה חייב חייא לומר לאביו מדוע אמו הכינה את המזון שאהב ולא היה יכול לשמור את המידע הזה בליבו, ועל פי זה ביאר הראב"ד שליט"א מדוע כאן לא נאמר הדין שמוטר לשנות מפני דרכי שלום? מפני שרב הבין שבנו היה מספר לו שאמר לאמו תפריט מזון שונה ממה ציווהו אביו, ולא היה משאיר את הדברים בליבו, ולכן אין כאן משום דרכי שלום, ומשום כך אמר לו שלא היה עליו לשנות מדבריו.

זקנה ואף אברהם זקן (בראשית יח, יב) ובורא עולם שיוודע מה בלב האדם הוכיח את אברהם אבינו מדוע צחקה שרה בליבה על דבר ה', ולא האמינה שאשה זקנה יכולה ללדת אם זה רצון הבורא, ובדבריו לאברהם השמיט הקדוש ברוך הוא את התוספת שאמרה שרה על אברהם אבינו שהוא זקן, מפני דרכי שלום, שלא יחוש אברהם אבינו ששרה זלזלה בכבודו, ומכאן אנו למדים על חשיבות מעלת השלום, וכשם שנהג בורא עולם כך נהג שמואל הנביא.

אמת ושקר ומה שביניהם

לאור זאת יש להבין את המעשה המובא בגמרא (יבמות סג ע"א) על רבי אבא המכונה 'רב' שהיה נשוי לאשה שהיתה מצערת אותו, ובכל פעם שביקש ממנה שתכין לו נזיד עדשים, היתה מכינה לו תבשיל קטניות, לימים כשגדל חייא בנו של רב, שלחו אביו לאמו לומר לה שתכין נזיד עדשים, החליט חייא להתחכם ולומר לאימו שתכין תבשיל קטניות, בידעו שעל מנת לצער את אביו היא תכין נזיד עדשים, וכך הערים הבן על אמו כדי לעשות נחת רוח לאביו, כשראה רב שהתבשיל שביקש מונח על שולחנו, אמר לבנו, אמך שיפרה את יחסה אלי, אמר לו חייא, אמא הכינה את התבשיל שביקשת לא משום ששיפרה את יחסה אליך, אלא מפני שאני הופך את בקשותיך כדי שתכין את המזון כרצונך, כששמע זאת רב אמר לבנו,

"המלך דוד"

ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.

ממתין לך באתר: "אופקים בוקס"

שותפים!
ממשיכים בבניה
ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!
ניתן להנציח להצלחת/לרפואת/לע"נ

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

בשפה קלה וקולחת
כפי שאתה רוצה להבין
כי יגאל כהן שליט"א
הרב יגאל כהן שליט"א
פרויקט חזון אמונה ומצוות
בית דין תל אביב

דוד המלך: 03-8000770
אודות: 03-8000770
בית דין תל אביב

לאשת החיל

כל נתיבותיה שלום

"דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום" – מהם הנתיבים של התורה? מהי הדרך הנכונה להגיע לקיום התורה הקדושה? כביש 6? אלא רק השלום!

כל הדרכים לתורה, כל הנתיבים זה שלום. מה שלא שלום זה לא נתיבי התורה. זו לא הדרך הנכונה.

ומדוע דווקא השלום? למה לא צדקה, חסד או רחמים? למה דווקא השלום? משום שהשלום הוא הביטוי החזק ביותר לאמונה. ברגע שאת בשלום עם כולם, לא מקפידה על אף אחד בלבד, לא כועסת שמשוה לא מסתדר לך... בשלום עם כולם, זה מעיד על אמונה אמיתית בבורא עולם, שהוא זה שמנהיג את העולם רגע רגע. ואז במקרה שאחותך 'זרקה' לך מילה לא במקום, את לא כועסת או נעלבת ועושה איתה 'ברוגז', אלא הפוך – מבינה שזה מה שהשם רצה, זה לא קשור אליה, היא טובה, זה הקב"ה בעצמו החליט שעכשיו את צריכה להרגיש ככה ואם לא בגללה, זה יהיה מסיבה אחרת.

לכל אחת מאיתנו קצובה מנת הצער, העצבים, העמל והקושי שיהיו לה – ולכן כל דבר שקורה לך ומעצב אותך או מעצב – תשמחי כי זה מוריד מהמכסה. ותמיד ניתן וצריך לומר שברוך השם שזה מתבטא בצער ולא בדברים שהיא קנתה יפה, כל אחד רוצה ובוחר רק את מרובים אין קץ, הוא גורם לנו צער קטן מהשכנה או מחברה ולא שולח למיין חלילה... וגם אם שולח למיין חלילה, תמיד ניתן לומר תודה על מה שיש ולא גרוע יותר.

נרגיש את ההודיה לבורא עולם בכל מה שקורה, כי הוא עושה הכול ברחמים גדולים ומתוך אהבה גדולה, אם היה משהו קצת יותר טוב עבורנו מיד הוא היה עושה, כי כל מה שהשם עושה זה הכי טוב עבור הנשמה שלנו. לא תמיד אנחנו מבינות ורואות זאת. אך רק הוא יודע מה טוב לכל אחד... ובסופו של יום, כל אחד רוצה ובוחר רק את החבילה שלו ולא היה מתחלף עם אף אחד בשום הון שבעולם.

הרב הגאון יגאל כהן שיאריך ימינו בטוב ובנעימים אומר שישנם פעמים שמצווה לשקר, ומתי? כאשר חברה שואלת אותך אם היא יפה, או אם כל אחד... ובסופו של יום, זה לא רלוונטי, היא כבר קנתה, היא שמחה בזה, אז צריך להגיד "כן", זה מאוד יפה", גם אם את חושבת שלא... להחמיא זה מאוד חשוב. אין עניין עכשיו לומר שמשוה ממש לא לטעמך, לפה כבר לא ישנה את המציאות. אם היא שואלת לדעתך האמיתית, בשביל השלום, ניתן לומר את האמת כמובן בצורה עדינה. כששואלים אותנו את חוות דעתנו, צריך לשים לב שאנחנו לא מעליבות או פוגעות 'בשם האמת' כביכול. ישנם כאלו שאומרים שהם אומרים את האמת ויהי מה, אז על כך הרב אומר שזה לא נכון, שישנה מתוקים היא לדעת מה צריך להגיד ומה לא צריך להגיד, לא מה קרה באמת במציאות. יש אנשים שלא מקבלים ביקורת, לא צריך להעמיס עליהם ביקורת העיקר להגיד את האמת. בעל שאשתו שואלת אותו אם היא רזתה, מה הוא יגיד? את האמת? מצווה שלא. שישנה מתוקים מרוב צדו של הקב"ה, שכל כך השלום כל כך חשוב, שאף הקב"ה מחה את שמו במים עבור השלום. ומכך למדים שניתן לשקר בשביל השלום. עד כדי כך.

אז נשים את ליבנו על כך, שחברה בעבודה שואלת אותך שאלה, תמיד לחשוב האם היא תיפגע מהתשובה, האם חשוב פה לומר את האמת או שניתן לשנות מפני השלום. כמובן שבענייני צניעות אסור להחמיא ולומר מילים טובות על בגדים או דברים שאינם על לפי ההלכה. ונזכור תמיד שמי שרוצה להידבק בהשם יתברך ויתורה, מי שרוצה לחיות חיים מתוקים מרוב צדו של הקב"ה, שכל כך אוהב אותנו, חייבת לבדוק את עצמה האם היא נמצאת בשלום עם הסובבים אותה. במידה וישנה מריבה או קפידה כלשהי, מיד לרוץ לסדר את העניינים שם, כדי להחזיר את הכלי הכי חשוב שמחזיק את השכינה. גם אם קשה, זה משתלם.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הנאום של נשיא ארה"ב

הפרשה פותחת במשפט 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' אומר רש"י הקדוש 'יצאת צדיק עושה רשם, פנה זיוה הורה והדכה. על אחת כמה וכמה שיצאת צדיק מן העולם, נתבשרנו בחדש האחרון על פטירתו של מנחם פרידמן, 'עטרת ישראל' הגאון הצדיק רבי ברוך מרדכי אהרן זצוק"ל, גלי סוף יוצאים ספורים על גדולתו העצומה, אך... כמה הפסדנו...

אחי ורעי הבה ונתחוק בעדנו בעד ארצנו, בעקר בשמירת השבת הפרטית, ראינו מה זה יכול להציל!

לשתדל לחזק גם אחרים ובכך נהיה ממוזי הרבים. הספור הבא שסיפר הרב ישראל ליוש שליט"א 'מחיש את הכוח של יהודה מול סוללת יועצים עצומה.

יועצי נשיאה ה-33 של ארצות הברית 'הארי טרומן' יעצו לו לנאם בכל שבוע נאום לאמה האמריקאית, שיפטר בכל אמצעי התקשורת. הם התניעו עם ממחי

פנינים מהפרשה

לא להפסיק לבכות

כתוב בתורה שיעקב אבינו הלך לבית של לבן. ללבן היו שתי בנות שם האחת רחל ושם השנית לאה. על לאה כתוב בתורה שהיו 'עיניה רכות', ועל רחל 'יפת תואר יפת מראה'. אומר המדרש (תנחומא ויצא סי' ד מהדורת ורשא) מרוב שהיתה בוכה כל כך הרבה, נשרו לה הריסים של העיניים.

שואלים המפרשים שאלה, כיצד התורה כותבת בגנות לאה, הרי אפילו על הבהמה התורה מקפידה לנקוט בלשון נקיה, אז כיצד כותבת על לאה שענייה רכות? הרי אדם שח"ו עובר טיפולים לא עלינו, כאשר רואים אותו זה דבר מפחיד, מאד מכוער. אם כן כיצד נכתב עליה שענייה רכות?

אלא התשובה שעונה המדרש, שמה שענייה רכות היו זה לא גנאי עבורה, אלא שבח שלה. משום שהיה חוזה בין לבן לבין רבקה "שני הבנים שלך לשתי הבנות שלי". חוזה חתום שבו כתוב "הגדול לגדולה והקטן לקטנה" (בבא בתרא קכג.). מוסיף המדרש שלא היה היתה יוצאת כל יום לפרשת דרכים, כלומר להצטלבות שבין ארץ ישראל לחרן. ושואלת את העוברים ושבים "אתם מכירים את יצחק?". ענו לה "ודאי מכירים, מי לא מכיר זה הצדיק של ארץ ישראל". "את שני הילדים שלו אתם מכירים? הוסיפה לברר. "כן בטח, אחד מהו מיוחד, לומד כל היום, בן פורת יוסף, מגיל קטן ראינו שיהיה צדיק גדול". אך אמרה להם אני דוקא מתעניינת בגדול.

"הגדול שלא תדעי מצרות... הרג את נמרוד, תפס את הכותרות של כל העיתונים, פושע סוג א' כל יום

היה במשטרה...". והיא שומעת את זה וכל היום היא בוכה, כך כל יום. שואלים המפרשים: למה יוצאת כל יום לפרשת דרכים כמה שנים אמרו לך איך הבן אדם, וכי חשבת שהוא ישתנה?

אלא פחדה לאה שאם היא תפסיק לצאת לפרשת הדרכים, היא תתרגל לרעיון הזה. "בסדר מה קרה אז אתחנן עם עשו, וכי עבריניים לא מתחננים...".

היא לא רצתה להתרגל לרעיון הזה. לכן כל יום הלכה לשמוע מה אומרים על עשו, ובוכה עוד הפעם וכו'.

ולכאורה נשאלת השאלה, רחל אמנו בכתה פעם אחת, מה הקב"ה ענה לה? "מנעי קולך מבכי ונעינין מדמעה פי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושב מן ארץ אויב" (ירמיה לא, טו), אז למה לאה בוכה כל יום והקב"ה לא מרגיע אותה?

אלא שעל דברים כאלה אומר הקב"ה לא צריך להפסיק לבכות. שהרי אומר לה הקב"ה: למה את בוכה, כי את רוצה להקים את עמ"י? כי את רוצה לזכות לבנים צדיקים? על כזה דבר אל תפסיקי לבכות. ככל שתבכי יותר תצליחי לגדל את עמי יותר.

שאדם בוכה על פרנסה, רפואה, אומר לו הקב"ה "תפסיק לבכות", אך שאתה בוכה על דבר רוחני, הקב"ה אומר "אל תפסיק לבכות, אדרבא ככל שתבכה ותתפלל יותר אתה תזכה ליותר".

ובאמת שמתבוננים, השידוך המקורי שלה אמור היה להיות עשו, אך הבכיה שלה עשתה לה כתר תורה, כהונה ומלכות, שיצאו כולם ממנה: כתר תורה - יששכר יצאה ממנה. כתר כהונה - לוי שיצא ממנה. כתר מלכות - יהודה שיצא ממנה. האמא של עמ"י היתה וזכרה להיות רחל, אך בזכות התפלה והבכיה זכתה לאה בהכל.

ומה אנו צריכים ללמוד מזה? לפעמים יש לאדם בן לומד בתלמוד תורה, וחושב אני כבר מסודר. לא! צריך לבכות ולהתפלל ולהתפלל!

אמר גדול הדור הקודם - הסטייפלר זצ"ל על הבן שלו - הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל "עד גיל חמישים בכיתי על הבן שלי, עד אז לא הפסקתי מלבכות עליו".

הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל זכה לבן - הרב מבריסק, ושאלו אותו "איך זכית לכזה בן?" ואז הוריד את הכובע מהראש ואמר "את הכובע הזה מילאתי בדמעות".

הגאון רבי ברוך טולדנו זצ"ל, שאלו אותו "הרבה רבנים באו ממרוקו גדולים לא פחות ממך וזכיה ליהודים על הבן שלי, עד אז לא הפסקתי מלבכות עליו".

הוא זכה שניה הקדמו שבעה - שמונה ישיבות.

אדם לא צריך להגיד "שמתי את הבן שלי בישיבה, בתלמוד תורה, הוא יסתדר...". צריך עוד לבכות ועוד להתפלל.

כי על מה אתה מתפלל להשם? למה הקב"ה יעזור לך בדבר הזה? כי אתה מתפלל לעשות רצון השם, אתה מתפלל 'ריבונו של עולם תעזור שהבן יהיה יותר תלמיד חכם, יותר צדיק', כמו שראינו אצל לאה (דברי הידין הגאון הרב גרשום אמיטי שליט"א מח"ס ברכת אמנו, הובא בספר אשורי הגבר מאת הרב יוסף דהן הי"ו).

פרסום ונדע קהל, באיזה יום ובאיזה שעה כדאי לשדר את הנאום, ואחרי דיונים מקיפים ומעמיקים, החלטת ליל שבת הוא המועד הטוב ביותר לשדר הנאום, אז האזרחים שלווים ורגועים, והמסרים והתעמור לה המסקינות יקלטו היטב.

אזרחי ארצות הברית קבלו את בשורת הנאום בשמחה רבה, חוץ מאזרחית אחת, הגברת יהודית בל ע"ה, אשר חיל בעלת לב יהודי פועם שהצטערה מאוד מהעבדה שהנאום 'שדר בשבת, הרי יהודים רבים עלולים לחלל את השבת ולהאזין לנאום הנשיא... המודעות לשמירת השבת בארצות הברית של הנשים ההם, גם כך לא היתה בשיאה, ובעקבות הנאום, השבת תחלל עוד יותר...

היא לא נשארה בעצבונה ושתקה, היא החליטה לעשות מעשה, לא בטוח שהוא יועיל, אבל היא אינה יכולה לשבת בשקט... היא כתבה מכתב לנשיא ארצות הברית... היא תארה לו בן את הפטריוטיות שלה למדינה, ואת השתקויותה לשמור את נאומה המכבד, ואף ספחה לו המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

שֶׁלְצַעֲרָה הָרֵב, בְּגִלְל אֲמוֹנָתָה, הִיא לֹא תוֹכֵל לְשַׁמֵּעַ אֶת הַנְּאוֹם, כִּי הִיא שׂוֹמֵרֶת שֶׁתּוֹלָא וְלֹא מַפְעִילָה בְּיוֹם זֶה מְכַשֵּׁרִים חֲשָׁמְלִיִּים... בְּהַמְשֹׁךְ הִיא כְּתוּבָה מְעֻטָּה עַל קַדְשָׁתָה שֶׁל הַשְּׁבֵת וְעַל כֶּךָ שִׁיְהוּדִים רַבִּים שׂוֹמְרִים שֶׁלֹּא לְחַלְּלָהּ, וְסִימָהּ בְּבִקְשָׁהּ לְהַחֲלִיף אֶת מוֹעֵד הַשְּׁדוּר לְיוֹם אַחֵר, כִּי לֹא מִסְתַּבֵּר שְׂאֵזוּחִים רַבִּים, יְהוּדִים כְּמוֹתָהּ, לֹא יִזְכּוּ לְשַׁמֵּעַ אֶת הַנְּאוֹם הַנִּקְסָף...
לְמוֹתֵר לְצִיּוֹן שְׂמֵתְכֵיבִים רַבִּים וְשִׁלְחִים אֶל נְשִׂיא אַרְצוֹת הַבְּרִית, בְּעֵינֵינִים שׁוֹנִים וּמְגֻנָּיִם, אֶת רַבָּם כָּלֵל לֹא מְקַפְּיִים לְקַרְא בְּעִיּוֹן, וְאִף אִם הִיא תִּזְכָּה וְיִחַלְטוּ לְקַרְא אֶת מִקְתָּבָהּ, אִין סָפוּי שְׁמוּעֵדוֹ שֶׁל נְאוֹם כַּה הַשּׁוּב שֶׁנִּקְבַּע אַחֲרֵי הַתְּנַעֲצוּיֹת רַבּוֹת, לְאוֹר חוֹרֵת דְּעַת שֶׁל מְמַחִים בְּעַלֵּי שָׁם, יִחַלְף, רַק בְּגִלְל דְּעַתָּה שֶׁל אִשָּׁה לֹא מִכְרַת, שְׂמִיִּצְגָת מְעוֹט שְׂאִינוּ מִשְׁפִּיעַ...
אֲלֵא שֶׁהַמְּכַתֵּב שֶׁקְבָלָה הַגְּבֵרֶת יְהוּדִית בְּרַל ע"ה אַחֵר שְׁבוּעַ, הִרְאָה לָהּ שֶׁפְּנָרָה הַתִּיחָסוּ לְמִקְתָּבָהּ וְהוּא לֹא נִקְלַע פְּלֶאחֵר יָד בִּין מְאוֹת וְאֶלְפֵי

הַמְּכַתֵּבִים. בְּמִכְתָּב נִכְתָּב שֶׁהַנְּשִׂיא קָרָא אֶת בְּקִשְׁתָּהּ וְהוּא מִתְיַחַס לְכֶךָ בְּכַבֵּד רֵאשׁוֹן. הַנְּשִׂיא נִשָּׂא אֶת נְאוֹמוֹ וּבְסוֹפּוֹ הוּא הוֹדִיעַ שֶׁמְסוּבוֹת מִיְחָדוֹת מוֹעֵד הַנְּאוֹם שָׁנָה, וּמְעַתָּה הוּא יִשְׁדֵּר בְּכָל יוֹם שְׁלִישִׁי...
לוֹ הִיְתָה הַגְּבֵרֶת יְהוּדִית בְּרַל ע"ה נִמְנַעַת מִקְתֵּיבַת הַמְּכַתֵּב, כִּי הָרִי מָה הוּא כְּבָר יָכוֹל לְהוֹעִיל, הַשְּׁבֵת הִיְתָה מְשַׁפְּלַת עַד שְׂאוֹל תַּחְתֵּינָה, וְעַתָּה, בְּזָכוֹת תְּמִינַעֲצוּיֹתָ וְעוֹ רוּחָה, וְתַחֲשׁוּתָה שְׁעִלְיָה לְפַעַל כָּל שְׁבִינָדָה, הוֹרֵם קְרִנָּה שֶׁל הַשְּׁבֵת וְרַבּוּבוֹת יְהוּדִים נִמְנַעוּ מִחֲלוּלָהּ, הִיא עֲשָׂתָה אֶת הַשְּׁתַּדְּלוּתָהּ וְהַקְּב"ה הַשְּׁלִים אֶת הַמְּלֶאכָה...
יְהוּדִי לֹא מִבִּין אֶת הַכֶּחַ שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּיַד הֶבֶה וְנִצְלוֹ. שְׁבֵת שְׁלוֹם וּמְבֻרָךְ!

הוצה להוות שותף
באחזקת תורה של
למעשה מ-120 אפרטים?
בית המדרש "ביע אומר" בבני ברק
מצייע לכם שותפות
גם באחזקת תורה
וגם בעזרה לנשפחות נזקקות.
בתרומה חודשית לבית המדרש
אתה יכול!
לפרטים חייגו:
03-8000770

שמירת הלשון
מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

פניני הדף היומי
מאת הרב: ג' ירון מרדכי זכאי שליט"א

'מה' אשה לאיש' (מו"ק י"ה ע"ב)
שלום לעם ישראל היקר והחובביים
נשאלתי מאת בחור ירא שמים, ששכרו מובטח לו בכפל כפלים, שנפגש למטרת שידוך עם בת ישראל, שהשדכן המציע גמר עליה את ההלל, שהיא בחורה מאוד טובה ומוצלחת, ואותה לאשה כדאי לך למחר ולקחת. לאחר הפגישה השלישית החליט הבחור לעצור, ואת הפגישות עם המדוברת החליט לגמור. שאל אותה השדכן במה לא מצאה חן בעיניך, ואם לא תמשיך אציע אותה לחברך.
ושואל הבחור אם מותר לו לומר עליה דבר גנאי, או שאיסור לשון הרע רובץ לפני.
אמרתי לבחור שכיון שאין תועלת במה שיספר עליה לשדכן, בכל דבר גנאי הוא נכשל במבחן, ועובר על איסור חמור, וזה דבר ברור. ואם אינו רוצה להמשיך עוד את הפגישות, מדברי גנאי צריך הוא לחשות. ויגיד לשדכן במשפט קצר: "אני חושב שאין אנו מתאימים" ולא יותר, וכך על יצר לשון הרע יצליחו להתגבר.
ואסיים בשאלה שנשאלתי מיהודי שעוסק בשידוכים, שזכה מרבה בתים בעם ישראל להקים. ועושה זאת שלא על מנת לקבל פרס, ומדה כנגד מדה זכה לראות את בנו כבר בשידוך הראשון מאורס. ששואל האם מותר לו להרבות בשבחים על הצד של החתן, או שלאבק לשון הרע יש חשש שנגיע מכאן, כמו שכתב החפץ חיים (כלל ט' הלכה א') שאסור להרבות בשבחיו של אדם אף שלא בפני שונאיו, שמתוך ריבוי שבחיו, יגיעו לומר דברי גנאי עליו. ועניתי לאותו שדכן, שהגאון רבי שריה דבליצקי זצ"ל כותב בספרו 'זה השלחן', שמוותר לשדכן להרבות בשבח החתן, ולומר לצד של הכלה עליו הרבה דברים טובים, ובלבד שאינו ממציא שקרים. ואין לחשוש שמתוך ריבוי שבחיו, יגיע לומר דברי גנאי עליו, שכיון שאת החתן הוא מייצג, מדברי גנות על החתן הוא ידלג. וזה לא גרע ממה שכתב החפץ חיים (כלל ט' הלכה ב') שמוותר לשבח אדם כאשר הוא מוחזק ברבים כצדיק וכשר, ואין חשש שמתוך כך אנשים דברי גנות עליו יבואו לדבר. אבל כל זה דוקא באופן שאין השומעים (הצד של הכלה וכיו"ב) מכירים את החתן ומשפחתו, כי אם מכירים, עדיין יש חשש שמתוך שבחו יגיעו לידי גנותו.
ויהי רצון מלפני בורא עולם, שיזכו כל הרווקים והרווקות למצוא את זיווגם המושלם. אמן.

מגורים בחינם בדירה שאינה מושכרת
זה נהנה וזה לא חסר (בבא קמא דף כ')
בסוגיותינו אנו לומדים מה יהיה הדין במי שנכנס לגור בדירה ריקה השייכת לחברו מבלי לבקש רשות האם צריך לשלם לו דמי שכירות או לא, ומבואר בסוגיית שאם בעל הדירה מעמיד את הדירה להשכרה והדייר הוא אדם שצריך ומחפש לשכור דירה ודאי שצריך לשלם את דמי השכירות לבעלים מכיוון ש"זה נהנה וזה חסר" דהיינו שהשוכר נהנה במה שגור בדירה זו ובעל הדירה חסר לא השוכר לא ישלם כיוון שיכל להשכיר לאחרים שהיו משלמים לו.
אבל במקרה שזה לא נהנה וזה לא חסר דהיינו שהדייר אינו מחפש לגור ולשלם דמי שכירות מכיוון שיש לו אפשרות לגור במקומות שאינם צריך לשלם וגם בעל הדירה אינו מעמיד את הדירה להשכרה אין צורך לשלם.
אולם במקרה שזה נהנה וזה אינו חסר דהיינו שמדובר באדם שעשוי לשכור דירות והבעלים אינו מעמיד את הדירה להשכרה האם צריך לשלם או לא.
ובשולחן ערוך (חושן משפט סימן סג' סעיף ו') נפסק שבמקרה כזה כיוון שהבעלים לא נחסר אין צריך לשלם לו , ומכל מקום ודאי שאינו ברואי לנהוג כן ובוודאי שבעל הבית יכול להוציאו ולא אומרים שיש בזה מידת סדום, דהיינו שכיון שאינו מסכיר זוהי רשעות שלא לתת לחברך לגור בדירה שלך בחינם, משום שכל שאתה יכול ליהנות אינך מחויב לתת לחברך בחינם, וכעין זה כתבו הפוסקים לגבי מקרה של דייר שגור בקומה העליונה ורוצה להרחיב את דירתו ולבנות על הגג המשותף השכנים מתנגדים ומונעים ממנו ולכאורה יש בכך משום מידת סדום שמה אכפת להם שיהודי ייהנה וירחיב את דירתו במקום שאינם משתמשים בו, אמנם לפי מה שביארנו שכל שהם גם כן יכולים ליהנות ולהרוויח ובגלל השכן שיבנה יפסידו אינם מחויבים לתת לו לבנות .
והיום כיוון שמצוי שישנם הרבה קבלנים שקונים גגות מכלל דיירי הבניין ומשלמים להם סכום גבוה טבין ותקילין, אם כן אם זה יבנה בחלק מהגג הקבלנים לא ירצו לקנות שכן הם קונים גג שלם ולכן אין כאן משום מידת סדום.
שבת שלום

המסעדה
בית המדרש "ביע אומר" בבני ברק
תבוי שותפים להאזיל למעלה מסאה ועשרים איש לעילי נשחתם
יש אזכרה
לאחד מיקירכם?
נחמה של 400 ש"ח השתתפות ב'סעודה'
להשתתפות חייגו: **03-8000770**

המעוניין לרכוש את הדיסק אנוני על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

נ"מ אגרום | ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה